

ת"פ 48400/12/17 - מדינת ישראל נגד מחמוד איברהים, מוחמד איברהים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48400-12-17 מדינת ישראל נ'
איברהים(אחר/נוסף) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד הילה אקוע

המאשימה

נגד

1. מחמוד איברהים
ע"י עו"ד איליה תיאודורי
2. מוחמד איברהים (עניינו הסתיים) ע"י
עו"ד וסים דראושה

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

רקע

נאשם מס' 1 (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה וצירף שני תיקים נוספים, בהם הורשע בעבירות הפרת הוראה חוקית ואיומים. ואלו עובדות האישומים:

ת"פ 13217-07-17

ביום 2.7.17, בבית המשפחה בכפר אבו גוש, התגלע ויכוח בין הנאשם ואחיו על סכום של 50 ש"ח. במהלך הויכוח ניגש הנאשם למטבח, לקח סכין, נופף בו ואיים באמצעותו על אחיו, ואז יצא מן הבית.

ת"פ 48400-12-17 (התיק העקרי)

ביום 17.12.17 נסע אדם בשם אמיר בכפר אבו גוש ועבר בסמוך לנאשם. הנאשם קרא לאמיר וזה עצר ושאל את הנאשם לרצונו. הנאשם הכה את אמיר בפניו באגרופיו. אמיר יצא מהמכונית והנאשם המשיך להכותו עד שנפל, ואז הצטרף אליו אחיו, נאשם מס' 2, והכה את אמיר באגרופים בפניו כאשר היה מוטל על הארץ. בנוסף, גנב הנאשם את מכשיר הטלפון של אמיר ממכוניתו.

ת"פ 2319-08-18

ביום 24.1.18 הוטל על הנאשם מעצר בית מלא, בעקבות המעשים מושא התיק העקרי. ביום 15.4.18 התקיים לפני

עמוד 1

דיון בעניינו, ומעצר הבית הוקל וצומצם לשעות הלילה, בין 22:00 ל- 7:00. ביום 25.5.18 בשעה 23:00 הפר הנאשם את תנאי שחרורו ושהה מחוץ לביתו, בכפר אבו גוש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, לפגיעה שנגרמה למתלונן באירוע מושא התיק העיקרי, לכך שהמעשים מושא התיק העיקרי נעשו תוך כדי ניהול ההליכים בתיק האיומים אותו צירף הנאשם ולכך שמתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן. לאור אלה בקשה לקבוע מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים ולהשית על הנאשם שנה מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכללן היותו צעיר, ללא הרשעות קודמות, וביקש שלא לתת משקל לחובת הנאשם לאמור בתסקירים.

לעניין התיק העיקרי הפנה לגזר דינו של נאשם מס' 2, אשר נדון למאסר של ארבעה חודשים, למרות שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וגניבה, בעוד הנאשם שלפני הורשע בעבירת תקיפה סתם בלבד. לעניין שני התיקים הנוספים טען, כי מדובר בעבירות קלות, אשר יש לחפוף את העונשים בגין לתיק העיקרי. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על מעשיו ומבקש לפתוח דף חדש ולהתחיל לעבוד.

מתחם העונש ההולם

לאור העובדה שמדובר בשלושה אירועים שונים, אשר בוצעו במועדים שונים, אקבע מתחמי עונש שונים ונפרדים:

התיק העיקרי

הנאשם הבחין במתלונן נוסע לתומו בדרך, קרא לו לעצור ותקף אותו באלימות חסרת פשר וסיבה, ולא הרפה ממנו גם כאשר נפל ארצה - אז הצטרף אחיו (נאשם מס' 2) לתקיפה. ואם בכך לא די, הנאשם גנב את מכשיר הטלפון של המתלונן תוך כדי ביצוע עבירת אלימות - וניתן היה לייחס לו בשל כך גם עבירת שוד.

מדובר במעשים אשר לא ניתן לקבלם, או לגלות כלפיהם סובלנות או סלחנות וחובה להשית בצידם עונש מרתיע ומכביד. ר' למשל לענין זה ע"פ 4173/07, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק:

"ולגופו של עניין. רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריינים האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

ר' גם ע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשעה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות."

וראה גם ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן.

בעניינו של נאשם מס' 2 נקבע על ידי מותב אחר (כב' הש' גבאי ריכטר) מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד מאסר ממש, ונגזר עליו עונש של ארבעה חודשי מאסר, לריצוי ממש. לאור עיקרון אחדות הענישה, נתונים אלו ישמשו נקודת מוצא לשם קביעת מתחם העונש ביחס לנאשם. ובצאתי מנקודה זו, אביא בחשבון כי חלקו של הנאשם בארוע משמעותי יותר מזה של נאשם מס' 2, שכן הוא שיזם את האלימות והתחיל בה, ואילו נאשם מס' 2 הצטרף למעשים רק לאחר שהמתלונן יצא ממכוניתו והופל ארצה על ידי הנאשם. כמו כן הנאשם הא שגנב את מכשיר הטלפון ממכוניתו של המתלונן (ואני ער לכך שהנאשם הורשע בעבירת גניבה, אך הדבר עולה מן העובדות). מנגד אביא בחשבון, כי על פי העובדות בעניינו של נאשם מס' 2, כתוצאה מהארוע נגרמו למתלונן חבלות, ואילו נתון זה לא עולה מהעובדות ביחס לנאשם.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את המעשים מושא התיק העיקרי הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה.

עבירת האיומים

אגב ויכוח עם אחיו בבית המשפחה, לקח הנאשם סכין מטבח ואיים באמצעותה על האח.

אכן, מריבות משפחתיות הן דבר מוכר וידוע בכל בית, ועל פי רוב הן שוככות כשם שמתחילות. עם זאת, איום בסכין עלול להסלים ארוע ממריבה סתמית על עניין של מה בכך, לארוע אלימות בעל פוטנציאל לפגיעה קשה, ואף קטלנית.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון כי עובדות האישום מלמדות על ארוע נקודתי וקצר, אשר אמנם הנאשם הוא שהסלים אותו, אך הוא גם שקטע אותו ויצא מהבית וכן אביא בחשבון, כי בסופו של דבר הארוע הסתיים בלא כלום.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר.

הפרת הוראה חוקית

הנאשם אמור היה לשהות במעצר בית לילי, והפר אותו בכך שיצא מהבית.

התנהגות זו מלמדת על זלזול בהליך השיפוטי ובהחלטותיו. על בתי המשפט להעביר מסר ברור וחד, כי הפרת תנאי שחרור גוררת אחריה ענישה מוחשית ומרתיעה, שאם לא כן, אין להחלטה שיפוטית כל ערך והיא אינה שווה את הנייר עליו נכתבה. וראו לעניין זה ת"פ (מחוזי לוד) 48482-01-12, מדינת ישראל נ' טמסה, שם קבע בית המשפט מתחם עונש הולם של 3-6 חודשי מאסר על עבירת הפרת הוראה חוקית תוך הדגשת החשיבות שבענישה מוחשית בעבירות מהן אלה. ר' גם בש"פ 4977/13 מדינת ישראל נ' טאלב אלכשחר.

העובדה שהמעשה נעשה לאחר הקלת התנאים היא בעיני נתון מחמיר, שכן אין מדובר במעידה של נאשם ששהה עת

ארוכה בתנאים מכבידים וקשים, אלא במי ששהה במעצר בית לילי בלבד, וגם אותו הפר.

שיקול משמעותי בקביעת מתחם העונש הוא העברת המסר, כי תוצאת הפרת תנאי שחרור אינה רק החזרה למעצר, אלא כי בצד ההפרה גם עונש מצטבר נוסף.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל, בין תקופה קצרה, אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, ועד שמונה חודשים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1999. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם למד עשר שנים ועזב את בית הספר, בשל חוסר מוטיבציה ללמוד, וכך התחבר לחברה שולית וצרך סמים ואלכוהול. הנאשם קיבל לפני שירות המבחן אחריות חלקית בלבד למעשיו, אך בשל גילו הצעיר והבעת רצון לקיים חיים נורמטיביים, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך שיקומי.

הנאשם הופנה להליך שיקומי תחת פיקוח שירות המבחן, אך לא שיתף פעולה עם ההליך, וחלק מבדיקות לגילוי סמים שמסר העידו כי הוא צורך סמים.

בתסקיר המשלים, המליץ שירות המבחן להביא בחשבון את גילו של הנאשם ורצונו לנהל חיים נורמטיביים, אל מול צריכת סמים וקושי בקבלת גבולות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות ורצון (לפחות מילולי) שהביע לנהל אורח חיים נורמטיבי.

לחובת הנאשם הבאתי את רצף העבירות שביצע ואת העובדה שלא השכיל לנצל את ההזדמנות שנתנה לו להעזר בשירות המבחן ולהשתלב בהליך מילולי.

לאור אלה, ובעיקר בשל גילו הצעיר של הנאשם והתקווה כי ישכיל "לחשב מסלול מחדש", ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו הנמוך של המתחם בכל אחד מהאישומים בהם הורשע, תוך חפיפה של עיקר העונשים. עם זאת, לא ראיתי כי ניתן להשית עליו עונש מאסר בעבודות שירות, כפי שביקש בא כוחו:

ראשית, עונש זה חורג מהמתחם שקבעתי בתיק העיקרי, ואין לכך הצדקה בנסיבות הענין.

שנית - וחשוב יותר - התרשמתי כי לאור התנהלותו של הנאשם ומבנה אישיותו, עונש שאינו כולל רכיב של מאסר ממש, לא יביא להרתעתו ולא יעביר לו את המסר בדבר הפסול שבמעשיו, ובכך יחמיץ את המטרה - ושכרו של הנאשם בתיק זה, יצא בהפסדו בתיק הבא.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ששה וחצי חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 16.6.19. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם: מיום 02.07.17 עד יום 11.07.17 ומיום 18.12.17 עד יום 24.01.18.

ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות שהיא עוון או הפרת הוראה חוקית תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ד. פיצוי למתלונן בתיק העיקרי, עד תביעה מס' 2, בסך 2,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.6.19.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ט, 02 מאי 2019, במעמד הצדדים.